

Cầu Khỉ Đưa

*“Bậu kêu qua bậu hái dừa,
Sợ leo cầu khỉ đu đưa té xình!”*

(ca dao Nam phần)

Miền Nam, Nước Việt quê mình,
Sông ngòi chằng chịt, rạch kinh liên liền.
Dân tình sống rất hồn nhiên,
Muốn qua sông rộng, dùng thuyền, dùng ghe!

Qua kinh bắc nhịp cầu tre,
Hoặc cây cầu khỉ, lắc lè đu đưa!
Cầu khỉ phải cao cho vừa,
Để thuyền qua lại, sớm trưa dễ dàng.

(hình ảnh mượn trên Net)

Cần hai tay vịn, đàng hoàng,
Nhưng nhiều cầu, chỉ một hàng tay thôi.
Nên leo cầu khỉ... bồi hồi!
Hiểm nguy, như khỉ trên đồi leo cây!

Trượt chân, hoặc sút nắm tay,
Thế là tai họa, rớt ngay xuống xình!
Tuy nhiên, bà con quê mình,
Leo cây cầu khỉ. tài tình như chơi!

Cầu tre, làm bằng tre thô,
Còn làm cầu khỉ, tùy nơi tiện dùng,
Cau, dừa, hoặc thông, hoặc tùng...
Có gì xài nấy, cột chung thành cầu!

Tay què... chẳng kỹ thuật đâu!
Miễn rằng kinh rạch, có cầu mà qua.
Dân Nam bốn tấc hiền hòa,
Được sao hay vậy, xuề xòa, an vi!

Thương nhau... bên nớ, bên ni,
Em leo cầu khỉ, sợ gì đu đưa!
Đu đưa thì mặc đu đưa,
Qua cầu trăm lượt, em chưa té xình!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9500 TÁC PHẨM